

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966585168.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

De maae selv dømmme hvor gruesom min Forfatning var<;> jeg havde fortient mindre i det Aar end de forrige og havde maattet Betale Huusleye. Jeg havde jntet at Leve af, og i steden for at faae Penge, som jeg havde fortient Blev Haabet mig Betaget om at fortiene noget i Fremtiiden. Jntet uden den faste Tiliid til Forsynet, som min Beste Fader havde lagt i min Barm holdt mig fra Fortvivlelsen. De meest gruesomste Følelser Bestormede min Siel: Skuffet, Bedraget og forfulgt af et Menneske, der havde gjort mig saa store Eeder og Løfter, der skyldede mig saa uendelig mange Venskabs Beviiser, som jeg aldrig havde gjort noget imod og som endnu skyldede mig reede laante Penge; jngen Hielper Midler for det nærværende, og ingen Udsigt til Haab i det Tilkommende. Jmidlertiid maatte der tænkes paa noget, og i Fortrøstning paa det mig Lovede *Gratias* Begyndte jeg at oversætte *Cervantes* Fortællinger. Da jeg ar-Beydede langt ud paa Natten, saa var jeg efter Fiorten Dages Forløb saa vidt at jeg kunde Begynde at lade trykke, og da *Subscribenternes* Antall blev større end jeg formodede saa Begyndte jeg at fatte Moed igjen; men det værste var endnu tilbage.